

Tampereen Rudolf Steiner -koulu

Joululehti

2008

Joulu

Hän herää aamulla tunnelman tuoksuun. Vatsassa kuplii ilo ja innostus, olo on hiukan salaperäinen. Hän muistaa tämän olon aina, se tulee vain yhtenä aamuna, kerran vuodessa. Hän pukeutuu lämpöisesti ja mukavasti, punaiset villasukat jalassa hiipii portaiden yläpäähän. Hän kuulee, kuinka alhaalla jo kolistellaan ja uuni on päällä, on niin lämmin. On hämärää, mutta pieniä valoja pilkahtaa siellä täällä, kun hän hiljaa laskeutuu portaat. Olohuone on tärkein huone. Siellä on kuusi ja kaikki sen korut, jotka se saa ylleen. Sen juurta ei näy kimaltavien käärojen ja laatikoiden alta. Näky nostaa huulille hymyn, joka ei lähde koko päivänä. Keittiössä saa halauksen, ja punaiset posket hehkuvat kilpaa omenoiden kanssa. Joulun paras hetki on, kun kaikki on vielä edessä. Tunnelma, tuoksu ja odotus. Onneksi joulukuusi on vain kerran vuodessa, ettei sen tunnelma pirstaloidu.

Villa Lähteilä 12. B

Missä kauimmaisiet jouluksuuset kasvavat?

Poika näki unta. Aurinko johti joukkojaan pohjoiseen kohti Lapin suurta jähmettäjää. Poika huomasi pian, että useat matkamiehet alkoivat epäröidä, hiljensivät vauhtiaan ja pysähtyivät lopuksi. Omenapuu pysähtyi, kaura pysähtyi ja kalaparvet maantienojissa harvenivat. Poika kääntyi niiden puoleen, jotka jäivät tienoheen. "Miksi ette tulekaan? Miksi petätte auringon?" hän sanoi. "Emme uskalla. Pelkäämme sitä suurta jähmettäjää, joka asuu Lapissa," he vastasivat.

Pian poika luuli huomaavansa, että oli tultu kauaksi Lappiin, ja täällä harveni harvenemistaan matkamiesten joukko. Rukiinkorsi, ohra, mansikka, herne ja viinimarjapensas olivat seuranneet aina sinne saakka. Hirvi ja lehmä olivat kävelleet rinnakkain, mutta nyt ne kaikki pysähtyivät. Aurinko olisi jäänyt miltei yksin, elleivät pajut ja kaikenlaiset pikkurisut olisivat jatkaneet reippaasti matkaa porojen, riekkojen ja sopuleiden kanssa. Ne eivät pelänneet pohjoismyrskyä, pakkasta, lunta ja pimeää.

Tarkkaavainen matkustaja huomaa saman kuin Lagerlöfin Niils Holgersson villihanhien matkassa. Nelostietä pitkin pohjoiseen kohti Lappia kuljettaessa, Oulun jäätyä taakse, ei tienvarren talojen puutarhoissa enää kasva omenapuita. Tienvarren metsämaisema alkaa vähitellen muuttua.

Sompiossa kuusimetsät ovat mustasta naavasta ja luposta parrakkaita, monilatvaisia kuusia näkyy paljon. Saariselällä lyhytosaiset kynttiläksuuset koho-

vat tunturikoivujen seasta vielä kuin esittäytyäkseen. Ivalon ja Inarin välillä ne loppuvat. Metsässä kasvaa mäntyjä ja koivuja, kuusi ei ole enää maiseman luontainen puu.

Mistä on saatu joulukuusi pirttiin, kun kuusia ei kasva? Joulumänty ja -kataja ovat korvanneet sen. Eräällä Lemmenjoen matkalla kertoi muuan naishenkilö minulle tarinan joulukuusesta Inarissa. He olivat miehensä kanssa rakentaneet uuden kodin erämaajärven rantaan. Tontilla kasvoi järven suojaisan sijainnin vuoksi muutama miehenkoruinen kuusi. Hän sanoi ehdottaneensa miehelle, että eikö otettaisi tänä ensimmäisenä jouluna tässä kodissa oikea joulukuusi sisään. Mies haki kuusen ja asetteli sen kuusenjalkaan. Hän joutui sahaamaan siitä pätkän pois ja asetti sen takan otsalle. Myöhemmin illalla hän otti sen käteensä, tarkasteli sitä aikansa ja laski vuosirenkait. Niitä oli 113. Pieni miehenkoruinen kuusi oli niin vanha. "Olisi se saanut jäädä kasvamaan. Pahalta tuntui, kun olimme sen kaataneet, mutta emme arvanneet," muisteli nainen.

Lemmenjoen erämaassakaan ei kuusia juuri kasva. Monisatavuotisia aihkeja, kilpikaarnaisia mäntyjä on paljon ja tuntureiden kuruista löytyy tiettävästi tuhatvuotisia katajia. Tiedän kuitenkin muutaman kuusen Kultahaminasta tunturiin nousevan polun varrella Lemmenjoen yläjuoksulla. Ne kasvavat jokilaakson suojassa. Lieneekö niitä kukaan koskaan ollut jouluyönä katsomassa ja montakohan joulua ne ovat siellä jo kasvaneet. Tiettömässä erämaassa ei ole talvella monia kulkijoita. Kuusenoksilla on mahdollisesti lunta. Kenties lumitähdet kimmeltävät tähtien valossa jouluyönä ja ehkäpä öinen tuuli on lempeämpi kuin muulloin.

Hyvää Joulua Erämaa!

toivottaa Marja Suurla

Joulun taikaa etsimässä

tarinoit 1. A

Tonttu Touhukas ratsasti oravalla etsimään joulun taikaa. He matkasivat Kuuselan kaupungin laidalle erääseen taloon, jossa oli hieno joulukuusi. Isä tonttu oli kertonut tästä kuusesta ja hän epäili, että siitä saattaisi löytyä joulun taika, jonka hänen poikansa tonttu Touhukas halusi löytää. Kuusi oli kyllä hienoin joulukuusi, jonka Touhukas oli koskaan nähnyt, mutta ei siitä joulun taikaa löytynyt.

Miettiessään, mistä etsiä seuraavaksi, hänen ratsunsa Kurre-orava kertoi, että hänen kotipuunsa oli aivan tämän talon vieressä. Kurre kutsui Touhukkaan tapaamaan perhettään. Ison ja komean kuusen kolossa asuivat isä ja äiti orava sekä Kurren veljet Orro ja Torro. Touhukas kysyi Isä oravalta, josko tämä tietäisi, mistä hän voisi etsiä joulun taikaa. Silloin isä orava kertoi kaupungin laidalta alkavan metsän keskeltä löytyvän kaivon, jonka pohjalla hän oli nähnyt sellaista kimallostusta, että se voisi aivan hyvin olla vaikka joulun taika.

Touhukas kiitti isä oravaa tiedosta ja lähti Kurren kanssa metsään. Kun he saapuivat kaivolle, Touhukas laskeutui alas kaivoon. Kuivien lehtien keskellä kimalteli jotain, jonka Touhukas havaitsi tähdeksi. Se oli varmasti jonakin synkkänä yönä pudonnut kaivoon. Touhukas nappasi tähden mukaansa ja kiipesi ylös kaivosta. Touhukas ja Kurre etsivät metsän korkeimman

kuusen ja kiipesivät sen latvaan tähti mukanaan. He kutsuivat kuu-ukkoa, joka saapuikin pian. Touhukas ojensi tähden kuu-ukolle takaisin taivaalle vietäväksi ja kysyi samalla, tietäisikö kuu-ukko, mistä hän voisi löytää joulun taian. Kuu-ukko kertoi saaresta, joka oli 1000 peninkulman päässä alkavan meren keskellä. Saarella olisi vuori, jonka huipulta Touhukas löytäisi tempelikatoksen, josta hänen kannattaisi joulun taikaa etsiä.

Touhukas ja Kurre kiittivät kuu-ukkoa ja lähtivät matkaan. Päästyään meren rannalle he löysivät soutuveneeseen, jolla he matkasivat saarelle. Saarelle päästyään he lähtivät heti kiipeämään vuorelle. Kauniiden pylväiden varaan rakennetun tempelikatoksen alta he löysivät ison arkun. Touhukas ryhtyi etsimään avainta tempelin ympäriltä ja pyysi Kurrea kiipeämään tempelin katolle tähyämään, josko sieltä näkyisi avainta. Kurre kiipesi ylös ja näki kauniin kultaisen pallon kimaltelevan katoksen huipulla. Se muistutti niin paljon isoa pähkinää, että nälkäinen Kurre päätti puraista sitä ja kas kummaa! Pallon sisältä löytyi avain.

Kurre vei avaimen tontulle, joka ryhtyi heti avaamaan arkkua. Suuri oli ihmetys, kun arkun sisältä löytyikin toinen arkku ja sen sisältä taas toinen arkku. Kaiken kaikkiaan Touhukas avasi kymmenen arkkua, kunnes hänellä oli sylissä enää aivan pieni arkku. Kyllä

häntä jännitti, että mitähän sen sisältä oikein löytyisi. Touhukas raotti arkkua ja jotain hopeanhoitoista kimalteli sen sisällä. Hän avasi arkun kokonaan ja löysi sieltä kauniin peilin, jonka pinnalla oli pieniä hopeahippusia.

Tonttu Touhukas katseli pitkään peiliin ja mietti, että mistähän tässä oikein voisi olla kyse. Peilistä näkyi vain hänen omat kasvonsa. Tämäkö nyt olisi sitten se joulun taika, Touhukas pohti Kurrelle ja silloin hänellä välähti! Jos peili kerran näyttää joulun taian, niin sehän tarkoittaisi sitä, että hän tietää, mikä on joulun salaisuus, kun hän kerran näki peilistä itsensä. Touhukas ryhtyi miettimään, mikä on tärkeintä joulussa. Joulu merkitsi tonttu Touhukkaalle erityisesti iloa, rauhaa, yhdessä oloa, hyvää onnea ja

ystävistä välittämistä. Silloin hän päätti ryhtyä tekemään töitä sen eteen, että muillakin olisi mahdollisuus nauttia näistä asioista jouluna.

Touhukas ja Kurre matkasivat peilin kera takaisin meren yli ja metsään, missä he kiittivät kuu-ukkoa vielä kerran ja kertoivat löydöstään. Sitten he kävivät kiittämässä isä oravaa ja matkasivat isä tontun luokse. Kun isä tonttu kuuli heidän seikkailustaan ja löydöstään, hän sanoi, että asiasta täytyy kertoa heti itse Joulupukille. Niin he matkasivat Joulupukin puheille, joka tarinan kuultuaan innostui asiasta niin, että yhä tänäkin päivänä kaikki hänen tonttunsa kiertävät ympäri maailmaa tuoden iloa, rauhaa, hyvää onnea ja ystävyyttä kaikkiin maailman koteihin.

Näytelmämme Robin Hood

Teimme luokan kanssa näytelmän Robin Hood. Sitä oli tosi kiva tehdä. Saimme keväällä opettajalta vaihtoehtoja näytelmästä. Loppujen lopuksi yhteisellä äänestyksellä valittiin näytelmäksi Robin Hood.

Kun kahdeksas luokka alkoi, saimme aika pian käsikirjoitukset. Luimme sitä muutamaan kertaan. Sitten saimme toivoa rooleja, mutta loppujen lopuksi opettaja päätti, kuka menee mihinkin rooliin. Aloimme pikkuhiljaa työstää näytelmää puheharjoituksilla ja käsikirjoituksen lukemisella. Pari ensimmäistä viikkoa oli kuitenkin vielä luokassa lukemista. Jonkin ajan kuluttua pääsimme juhlasaliin. Juhlasalissa sitten työstimme lavalla liikkumista ja puheen kuuluvuutta, mutta kuitenkin vielä ilman roolivaatteita ja lavasteita. Jossain vaiheessa sitten kävimme sitten Tampereen Työväenteatterista puuttuvia asuja, joita ei koululta löytynyt. Esimerkiksi kaikki hoviväen vaatteet haettiin teatterilta.

Sitten pidimme kolme lavasteiltaa, joista kahteen jokaisen piti tulla. Siellä teimme ja maalasimme lavasteita kolmisen tuntia illassa.

Meillä oli myös hovitanssi, jonka meille opetti Sirpa Ulkuniemi, ja sitten tanssimme näytelmässä.

Robin Hoodille ja muillekin roolihahmoille opetti miekkailua Mikael Larimo, että miekkailu näyttäisi aidolta. Ritva Kotanen ohjasi musiikin näytelmään. Pari viimeistä viikkoa meillä ei ollut mitään muuta kuin näytelmää. Jouduimme myös välillä tekemään ylitunteja koululla, mutta nyt, kun jälkepäin ajattelee, se kyllä kannatti.

Päivä päivältä esitys läheni lähenemistään, ja paineet kasvoivat kaikilla. Joka päivä vain menimme läpimenoja moneen kertaan. Oli jo maanantai, ja torstaina ja perjantaina pitäisi olla esitykset, eikä näytelmä vielä toiminut. Kaikki olivat ihan epätoivoisia jo, mutta sitten yhtäkkiä kaikki saivat voimaa jostakin, itsekin aloin eläytyä rooliini ihan täysillä. En oikein tiedä, mitä siinä tapahtui, mutta ihan kuin kaikki olisi vain loksautanut paikoilleen. Kaikki vain saivat jostain hirveästi lisäenergiaa.

Keskiviikkoiltana vain löhösin sohvalla ja menin aikaisin nukkumaan, että olisin torstaina virkeä ja täynnä energiaa.

Torstain esitykset menivät mielestäni ihan hyvin. En oikein kunnolla tiedä, koska olin verhon takan melkein koko ajan, koska olin vain hovineito. Perjantaina olisi vasta minun päiväni.

Perjantaiamuna heräsin jo viideltä. Olin niin jännittynyt. Aamuesitys meni mielestäni ihan hyvin, muutamaa mokaa lukuunottamatta. Se oli kyllä tosi noloa, kun yhdessä vaiheessa lauloin yksin, kun muut eivät heti yhtyneetkään lauluun.

Illan esityksessä minua jännitti ihan kauheasti, niin että ihan tärisin. Mutta sitten kun sinne lavalle pääsi, lähti jännityskin. Esityksen lopuksi vanhemmat toivat meille ruusut lavalle.

Näytelmän teko oli tosi kivaa, vaikka se välillä tuotti vähän kyyneliäkin, mutta myös paljon naurua. Luokkamme luokkahenki kasvoi tässä projektissa entisestään. Ja olen erittäin tyytyväinen lopputulokseen.

Kiitos kaikille opettajille ja muille ihmisille, jotka olivat työstämässä tätä näytelmää kanssamme!

Oona Manson, 8B

Hyvä joulupukki!

Aivan aluksi haluan kiittää sinua viime vuosina saamistani lahjoista. Olen uskonut sinuun vaikka välillä on tuntunut siltä, että kirjeeni ovat hukkuneet matkalla sinne Korvatunturille. 20 vuotta jaksoin toivoa uutta koulurakennusta, kunnes muutama vuosi sitten toiveeni toteutui. Sain hienon koulurakennuksen, josta olen hyvin ylpeä. Kiitos kovasti ja paljon.

Tänä vuonna minä toivoisin hieman täydennysosia koulurakennukseen. Tarvitsisin väestönsuojan, joka koulurakennuksesta jäi puuttumaan. Se on aika kallis, mutta kuulemma hyvin tarpeellinen. Steiner-päiväkoti olisi myös kiva lisä Steiner-kampuksella. Sinilinnun päiväkodin lapset joutuvat lähtemään pesästänsä ja uusi olisi kovasti tarpeen. Väestönsuoja ja päiväkotit voisivat olla vaikka samassa paketissa. Koulun tontilla olisi sellaiselle hyvin tilaa. Se olisi vanhemmillekin kätevää, kun voisi tuoda koululaiset ja päiväkotilaiset samaan paikkaan.

Sitten toivoisin vielä, että koulun juhlasaliin saataisiin tuolit ja vähän lisää valoja ja esirippu ja äänitekniikkaa ja kaikkea muutakin pientä, jotta salista tuli Tampereen hienoin ja kaunein ja muutenkin paras.

Lopuksi toivoisin vielä uutta liikuntasalia, ettei lasten tarvitsisi kierrellä pitkin kaupunkia liikuntatilojen perässä. Sitä on tehty jo niin kauan. Liikuntasalin yhteydessä saisi olla toinen päiväkotit. Olen kuullut, että Teerentien päiväkodin lapset toivoisivat sellaista.

Jos et ehdi valmistaa kaikkia lahjoja jouluaattoon mennessä, niin osan voi toimittaa vaikka ensi vuoden puolella. Jos nämä toiveet toteutuvat, niin sitten en vähään aikaan toivo mitään kovin suurta. Kiitos jo etukäteen.

Terveisin "pieni ja kiltti steinerkoululainen"

PS. Ennakkotilauksena toivoisin lunta meidän koulun pihalle, että välitunnilla olisi mukavampi leikkiä.

Hyvä steinerkoululainen,

Kiitos kirjeestäsi. Tontut ovat kierrelleet ahkerasti siellä Muotialassa ja tuoneet pukille terveisiä. Lahjojen valmistus on jo hyvässä vauhdissa. Suunnitelmiamme mukaan ensimmäisenä valmistuu uusi Luomu-päiväkoti koulun tontin nurkalle. Kaupunginhallituksen sedät ja tädit ovat avustaneet pukkia myöntämällä takauksen päiväkodin rakentamiselle. Päiväkodin yhteyteen tehdään väestönsuoja, joka vuokrataan koululle. Näin koulun ei tarvitse itse rakentaa väestönsuojaa. Se tarkoittaa sitä, että aikaa, vaivaa ja rahaa riittää paremmin juhlasalin viimeistelyyn. Jos tontut jaksavat oikein ahkeroida, niin juhlasali on valmis ensi vuoden joulukuun mennessä.

Liikuntasalin ja toisen päiväkodin toimittaminen kestää hieman kauemmin, koska pukkiakaan ei pysty kiirehtimään kaupungin byrokratiaa. Kaupungin setien ja tätien kanssa käydään kuitenkin neuvotteluita, jotta Muotialantien toisella puolella oleva tontti saataisiin vuokrattua kiinteistöyhtiölle päiväkodin ja liikuntasalin rakentamista varten. Tämä paketti olisi pukin kontissa toivottavasti parin joulun päästä.

Hyvää joulua ja muista olla kiltti!

Terveisin Joulupukki

(Joulupukin pajan postitoimiston lajittelukeskuksen kiireapulaisena toimi Jouni Huura, koulu yhdistyksen hallituksen varapuheenjohtaja)

5. A-luokan tekemiä Joululauluvihkojen kansia.

Onnen täyttämät lumivuoret,
tuoksua huokuvat suklaakuoret.
Sieltä se joulu tulla saa,
kun lumi sataa
ja peittyy maa.
Odotus lapsien hymyn näyttää
lämpö, onni mielen täyttää.

Karoliina Oksala 12. A

Joulu työntää suuhun piparkakkua
ja kanelintuoksuista riisipuuroa.
Joulu laittaa lapset leikkimään
tonttuja, ja aikuisten lapsia.
Joulu sutii suut hymyyn ja
pysäyttää katsomaan taivasta.
Joulu siirtää surut,
muistaa onnen.
Joulun tunteen, tunnetekin.
Joulu rakastaa.

Viivi Koskipää 12. B

Ennen joulua täytyisi pitää paastoa,
jotta jaksaa syödä tarpeeksi
suklaata ja piparkakkuja
lihomatta kuitenkaan liikaa.
Toisaalta, mitä sitten
vaikka vähän lihoisikin.
Ja voihan suklaan myös
jättää syömättä (pipareita ei).

Sirja Wacklin 12. A

Tänä vuonna en aio ottaa osaa
suureen kulutushysteriaan. Neulon
villasukkia, rentoudun ja hymyillen
toivotan lämmintä joulua.

Sirja Wacklin 12. A

Kristian, 4-A

Auton lohkolämmittimen käyttö
on viisasta jo nollakelillä. Jos on
plusasteita, lumi sulaa, Jouluna
kuuluu olla lunta, muuten pukin
poro ei pysty vetämään rekeä.
Jotta lumi pysyy jouluna maassa,
täytyy lämpötilan olla miinuksen
puolella. Jos siis haluat lähteä
jouluna autolla jonnekin, muista
ajastaa lohkolämmitin ajoissa
– se säästää moottoria!

Sirja Wacklin 12. A

LÖYDÄ LAULUÄÄNESI -LAULUKURSSI

12.1. - 27.4. 2008 maanantaisin

klo 17.00 - 18.00 johdantokurssi
klo 18.00 - 19.15 jatkokurssi

Tampereen Rudolf Steiner -koululla
Muotialantie 79-81
(keskustasta bussit 15, 31 ja 21)

Kaikille avoin laulukurssi, jossa ruotsalaisen Valborg Werbeck-Svärdströmin kehittämän laulumetodin avulla tutustutaan äänenkäytön perusteisiin.

Osallistuminen ei vaadi ennakkotietoja tai -taitoja, mutta se sopii myös enemmän laulua harrastaneille. Kaikki harjoittelu tapahtuu ryhmässä. Jatkokurssi on tarkoitettu perusharjoituksiin ja tutustuneille.

Opettaja Merja Rautio
Järjestää Laulukoulu ry
Kurssimaksu 85 €
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Merja Rautio, p. 06-422 8113

merjara1@luukku.com • www.laulukoulu.fi

Lumiukko-näytelmää katsomassa

Olimme ma 24.11.08 Komediateatterissa. Katsoimme musiikki-näytelmän nimeltä Lumiukko. Näytelmä kertoi pojasta, joka teki lumiukon, joka heräsi henkiin. Poika ja lumiukko leikkivät koko yön ja tapasivat muita lumiukkoja, metsäneläimiä, tonttuja ja Joulupukin. Kun poika meni nukkumaan aamuyöstä, niin kun hän heräsi lumiukko oli poissa. Poika suri lumiukkoa, koska se oli hänelle tärkeä.

Henrik Kaakkolammi 4. A

Olimme luokan kanssa katsomassa Lumiukko-näytelmää Komediateatterissa. Se oli musikaalinen. Se oli tosi hieno näytelmä, siinä kerrottiin ystävydestä mutta siinä oli Lumiukko ja poika.

Tanita K. 4. A

Olimme luokan kanssa Komediateatterissa 24.11.08. Lumiukko-näytelmä oli toteutettu lavastein ja musiikista ei ollut puutetta. Se oli hieno kokemus ystävydestä ja miten lumiukko oli ystävä!

Siru Suntinen 4. A

Olimme katsomassa Komediateatterissa Lumiukko-näytelmää. Siinä ei puhuttu mutta siinä oli musiikkia paljon. Näytelmässä oli poika, joka teki jouluaattona lumiukon. Yöllä lumiukko heräsi henkiin ja he lensivät metsään missä oli paljon lumiukkoja ja Joulupukki. Joulupukki antoi pojalle lahjan ja he tanssivat. Kohta he kumminkin lähtivät kotiin. Poika meni nukkumaan. Seuraavana päivänä lumiukko oli sulanut ja poika oli surullinen.

Artur Haavisto 4. A

Tommi 4.A

Kristian 4.A

Kivikauden joulu

Kivikaudella oli eräs seitsenhenkinen perhe. Perheeseen kuului: äiti Lea, isä Miku, vaari Mika, mummo Lena, tyttö Lela 5 v., poika Mikael 7 v. ja toinen poika Mika 8 v.

Heillä oli eläimiä, kuten susikoira. Isä omisti kalaverkon ja pyydyksiä. Oli tulossa joulu, ja isä oli menossa hankkimaan ruokaa perheelle metsästä.

Kivikauden joulu poikkesi aika paljon nykyajan joulusta, koska se oli erilainen. Pojat ja vaari olivat hakemassa pehmikkeitä luolaan, heinää ja sammalta. Äiti ja Lela olivat kotona odottamassa, että pojat saapuisivat pehmusteiden kanssa kotiin. "Toivottavasti pojat tulisivat pehmusteiden kanssa pian," sanoi Lea lempeällä äänellä. "Niinpä, täällä alkaa olla kyymä," sanoi pikkuinen Lela.

Sillä välin Mika näki metsässä mammutin, joka näytti oudolta. Mika ja kumppanit menivät mammutin luo ja huomasivat, että sillä oli kyljessä iso haava. He kävivät hakemassa äidin ja isän. Äiti otti mukaan sammalta. Äiti painoi sammalta mammutin haavaa vasten. Mammutti alkoi vähitellen rauhoittua. Mammutti lähti heidän mukaansa ja perhe hoiti mammuttia koko joulun. Se oli paras lahja ennen kevään valon syntymistä jälleen.

Kirjoittaneet Alisa Sonkola, Saara Rajanti, Miriel Sissonen ja Iina Marttinen (4. A).

Alisa 4.A

Taas on vierähtänyt vuosi.

Se tuntui välillä pitkältä, lyhyeltä, ankealta, ahdistavalta, onnelliselta, eloisalta, kauniiltakin. Niin paljon on mahtunut vuoteen. Olen tahtomattani ja tahtoen kasvanut ihmisenä. Tajunnut olevani keskenkasvuinen ja ihan kehityskelpoinen.

Joulu. Kaikki sen äänet ja tuoksut rauhoittavat. Joulu on vuoden kohokohta. Tahtoisin viettää rauhallisen, mutta silti täyteläisen ja energisen joulun. Olen koristellut huonettani joulua varten. Koristelin myös muuta taloa. Valkoinen pöytäliina sai astua lepäämään. Vanha pöytä saipeitokseen punaisen liinan ja kruunuksi krysanteemin.

Joululahjat. Ne eivät ole joulun pääasia, vaikka ehkä lapsena niin ajattelin. On kuitenkin ihana antaa lahjoja ja ilahduttaa läheisiä. Joulussa ihaninta on kaunis tunnelma, tuoksut, värit... Ja vielä kun saisi juhlaan sopivan lumipeitteen, niin kaikki olisi täydellistä. Hei joulu, tervetuloa!

Sandra Savinen 12. B

*Rauhallista Joulua steinerkoulun työntekijöille,
oppilaille ja heidän vanhemmilleen*

Konsultin joulutervehdys

Steinerkoulun käytävissä
iltapäivän hämärässä,
kun kohtasin Ilkan ja Marian,
sain kuulla heiltä sanoman

"Ala konsultti tekstata runoa
ja jotain jouluista punoa
Kai kynäilet lehtemme jokusen riimin,
joka nostaisi henkeä meidän tiimin
- Sinä köyhien paimenten Sarasvuo
Oi keskuuteemme joulu tuo -"

"Älä meiltä mitään vanhaa poista,
ei mitään uutta ja erikoista,
vaan lailla tietäjän itämaan
tuo valo tänne loistamaan.
Kuin tähti kirkkaassa jouluyössä
se valaiskoon meitä koulutyössä"

- No, ei tarvita taikarasiaa,
anna lahjaksi kaksi asiaa.
Ei mitään upeaa näytöstä,
vaan hyvää peruskäytöstä,
joka ensin muita kuuntelee
ja sitten arkkunsa aukaisee

Älä toisten ohitse kinginä kulje,
älä muita koulusta ulos sulje.
Me ollaan täällä töissä kaikki
ruokalan Merja ja siivooja Maikki
myös vanhin opekonkari
ja ysin kovin kojari -.

Siis kaikille hyvää Joulua,
mä arvostan steinerkoulua

Vellu Heinijoki
Henkilöstöpalvelija

**VI
SU
RA**

**VISURA OY
RAKENTAA**

**AS OY TAMPEREEN
TEERI-VILLILÄN VILLI-VARSA**
Nauriskatu 6, Villilä
Huoneistot 4-5h+k+s, 96,0-110,0m²
Valmistunut 2008, kolme asuntoa jäljellä!

VISURA OY

Hyllilänkatu 12 • 33730 Tampere
Puh. (03) 363 3200 • Fax (03) 363 3260

www.visura.fi

Tampereen Rudolf Steiner -koulu
Muotialantie 79-81, 33800 Tampere
www.tampereensteinerkoulu.fi